

Izhaja vsak četrtek
za velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, korolške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deložniki katol. tja-
hovnega društva do-
bivajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pozamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Okoplet se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 25.

V Mariboru, dne 19. junija 1902.

Tečaj XXXVI.

Pouka je treba!

V zadnjem času je bilo večkrat slišati o poneverjenjih pri posojilnicah in hranilnicah. Tudi na Spodnjem Štajerskem se je dogodil tak žalosten slučaj. Mi mislimo na velikansko poneverjenje pri nemški posojilnici v Št. Lenartu v Slov. goricah. Vsak večji nered pri posojilnicah zadene večje število ljudi ter jim donese nesrečo. Celi kraji in okraji so lahko gmotno uničeni zaradi kakega nepoštenega dejanja s posojilničnim denarjem.

Razlog, da se pri manjših posojilnicah morejo dogoditi take reči, je navadno, ker se člani odbora in nadzorništva nič ali pa premalo spoznajo pri računanju, pri knjigovodstvu. Spreten in dobro poučen človek jim lahko vsemogoče nafarija, člani mu verjamejo, podpišejo svoja imena ali pa naredijo križe. In joj potem vsem članom, a tudi vložnikom, ako je ta spreten človek njihov zaupnik, ako so se mu poverili vsi ključni in knjige in ako je — nepošten! Potem se nevednost drago plačuje.

Neznanje ni taka bolezen, za katero bi ne zraslo na božjem svetu nobenega zdravilnega zelišča. Proti neznanju pomaga — pouk. Večkrat smo že povdarjali v našem listu, da je treba našemu vrlemu kmetskemu ljudstvu obsežnega pouka v celem narodnem gospodarstvu. Tudi danes smo še tega prepričanja, a danes hočemo vzeti iz celote le jedno točko in povdarjati potrebo pouka v knjigovodstvu.

Slovenci na Spodnjem Štajerskem imamo mnogo posojilnic, gospodarskih zadrug in tudi nekaj konzumov. Število posojilnic, posebno pa še gospodarskih zadrug bo v bližnji bodočnosti zelo narasčalo. Ako nočejo naši ljudje, da jih bo vodil pri teh narodno-gospodarskih podjetjih le jeden slučajno strokovno izobražen človek, ako nočejo biti pod popolnim uplivom pojedinca, potem je neobhodno potrebno učenja v knjigovodstvu.

Kako se da tak pouk prirediti? Za blagor in napredek narodov zavzeto razumnništvo mora prevzeti ulogo učiteljev. Naj se ustanovijo poučni tečaji, recimo zimski poučni tečaji z dvakratnim poukom na teden, in v teh tečajih se začne s poukom. Nič ne de, ako se oglasi za pouk le trije, štirje. Vsak začetek je težak, in s takimi tečaji se mora pri nas še ledina orati. Sicer pa so trije, štirje dobro poučeni in izobraženi možje že tudi močni stebri za vsakero to ali ono narodno-gospodarsko podvzetje.

Za ta pouk se obračamo posebno na našo rodoljubno duhovščino. Kakor so z ljubeznijo do naroda in njegovega prosvetnega napredka nekdanj z velikimi naporji polagali tla za sedanjo ljudsko šolo, kakor so bili nekdanj svojemu ljudstvu ne samo učitelji v verskih rečeh, ampak tudi v začetkih posvetnih znanosti; tako upamo, da se bodo tudi sedaj usmili svojega ljudstva, ko mu je treba tako krvavo narodno-gospodarskega pouka. Čeprav jih nasprotniki imenujejo mračnjake in nazadnjake, naj tudi sedaj pokažejo, da so nazadnje vendar le oni

bili vedno pionirji pravega napredka, prave omike.

Mnogim se bo vsiljeval nek pomislek. Vprašali se bodo, ali je naše razumnništvo tudi za tako učiteljevanje dovolj sposobno? Na to odgovorjamo kratko: Kar še ni, se lahko doseže! In tukaj bi opozorili posebno našo »Zvezo slovenskih posojilnic«, da ona priredi vsaj jeden ali dva tečaja za tozadevni pouk. To bi bila sicer že dolgo njena dolžnost, a do danes je še ni storila, čeravno bi sama sebi s tako pripravo tudi veliko koristila. V našem listu se je že do »Zveze« stavila enaka zahteva, a zaman. Ako tudi sedaj ne bode hotela ničesar storiti, morali si bomo pomagati na drug način.

Spodnještajersko liberalno učiteljstvo.

Kakor čitamo v listih, bil je o Binkoštih v Gradcu shod zaupnikov štajerskega učiteljstva, na katerem se je razpravljalo, kako bo nemško in slovensko (liberalno) učiteljstvo postopalo pri prihodnjih deželnozbornskih volitvah. V kratkem še bodo imeli nemški in slovenski liberalni učitelji posebej shod, da določijo program za svojo narodnost.

Liberalno slovensko spodnještajersko učiteljstvo že dolgo časa zavzema v politiki svoje posebno stališče. Vsa spodnještajerska učiteljska društva so se postavila odločno na program liberalne napredne stranke na Kranjskem ter drvijo za njo čez drn in trn. Njihovo glasilo je skrajno liberalno urejevan list

Listek.

Kristusa je hotel videti.

Pravljica.

Konec.

Ko je bil Štefan jedenkrat poprej celo noč molil, zaslišal je naenkrat neznan mu glas: »Bodeš me videl — in sicer na sveto noč!« — Neizmerno veselje je sedaj napolnilo njegovo dušo in popolnoma je pomladel njegov obraz.

«Kristusa bodem videl!» radoval se je in veselil. A takoj pa se je ustrašil:

«Kako pa ga naj sprejemem v svoji priprosti hišici in kako naj ga pogostim?»

Ta skrb ga je vedno vznemirjala. A kmalo se je potolažil. — Do božiča ni bilo več dolgo. Bilo se je treba tedaj hitro pripraviti. V majhni hišici na koncu mesta B. je nastalo vse živo. Mojster Štefan je letal brez prestanka, smejal se je kakor otrok ter obrnil vse narobe.

«Menda se mu je zmešalo!» govorili so ljudje in sklepali roke. A mojster Štefan se ni zmenil za-nje. Letal je po mestu, klical delavce, ukazoval, spodbujal na delo in ni mu bilo žal niti za denar.

«Kristusa bodem videl! Kristusa bodem videl!» veselil se je ter štel dneve in ure do svete noči.

Prišla je sveta noč. Gosta megla je že od zjutraj ležala nad mestom. Popoldne pa je bril mrzel veter in megla se je spremenila v mrzel dež. Povsod je bilo žalostno in mrzlo. Ljudje so hiteli domov ter se stiskali h gorki peči.

Mojster Štefan je pa bil vesel. Njegova hišica je bila popolnoma izpremenjena. Na tleh so ležale mehke preproge, na steni so visele dragocene podobe in v oknih je bilo vse polno cvetlic. Na čelu sobice je stal vzvišen prestol z baldahinom, pokrit s svilo in okinčan z zlatom. In pred prestolom so stale na mizi, ki je bila pokrita z namiznim kakor sneg belim prtom, steklenice dragega vina in krožniki — polni nenavadnih jedij. Na nizkem stolcu zraven prestola je sedel mojster Štefan v novi obleki, molil je in trepetal v radostnem nemiru.

«Kristusa bodem videl! Kristusa bodem videl!» šepetal je sladko vsak trenutek.

Prišel je večer — sveta noč! Štefan je prižgal sveče na mizi, pregledal še enkrat celo sobo in bil je zadovoljen. Zunaj je bilo žalostno. Dež z snegom je še vedno padal. Težke kaplje so tu in tam udarjale na okna in v dimniku je žvižgal veter.

«Danes je zunaj slabo, prav slabo!» spregovoril je Štefan neskrbno ter se vsedel

zraven prestola; kaj mu je mar zato, kako je zunaj?

«Kedaj me vendar obišče — moj Bog in Gospod!» vzdihne nepotrpežljivo in gleda željno proti vratom. — In glej, — zunanja vrata zaškripljejo in v veži se zaslišijo koraki, tihi in plašni koraki...

Mojster Štefan zatrepeče ter vpre svoje oči, polne hrepenenja na vrata. Ta se odpró in v sobico stopi majhna, žalostna in umazana oseba. Bil je to deček kakih deset let star. Na nogah je imel raztrgane čevlje, ki so bili polni snega in blata. Život se mu je tresel od mraza in obraz je bil bleđ. Imel je revež staro suknjico, a ta ga ni dovolj varovala pred mrazom.

«Kaj hočeš tukaj?» zadril se je mojster Štefan nad dečkom, ko se je bil od osupnenja zavedel.

«Lačen sem in zebe me!» rekel je deček jokajoč ter pogledal neizrečeno žalostno mojstra Štefana.

«Danes tukaj ni nič za tebe! Drugokrat pridi! Pojdi hitro, odkod si prišel!»

«Usmilit se me za božjo voljo!»

«Le pojdi pojdi, z Bogom!» jezil se je Štefan. «Ravno zdaj pričakujem redkokedaj prišlega gosta...»

«O gospod, usmilit se me!» prosil in jokal je deček. »Glejte — kakšno izobilje!

»Učiteljski Tovariš.« Poznali smo to izvzemno stališče naših jungovcev in sodrugov, vendar smo se zaradi ljubega hišnega miru le malo-kedaj pečali z njimi.

Za deželnozborske volitve pripravlja naše jungovsko učiteljsvo zopet svojo posebno akcijo. Kadar so volitve, takrat morajo nehati vsakoji oziri na ljubi hišni mir. Zato moramo tudi že danes odločno ugovarjati, da si liberalna jungovska struja ustvarja svoj program ter razglašča potem vsakega nasprotnika tega strankarskega programa kot nasprotnika celega učiteljskega stanu. To komedijo smo doživeli sedaj že pri nekaterih volitvah in obeta se nam tudi pri prihodnjih.

Nadalje pa moramo tudi že kar danes zabeležiti, da nismo mi, katoliško-narodna struja na Spodnjem Štajerskem, začeli za prihodnje deželnozborske volitve postopati na svojo roko in kaliti miru. Zato že tudi danes odvrčamo vse posledice od sebe.

Državni zbor.

Dunaj, 18. junija.

Jugoslovani zopet združeni.

Jugoslovanski poslanci so bili v tem zasedanju ločeni na tri, oziroma na štiri oddelke. Ti oddelki so bili: 1. Slovansko središče, h kateremu pripadajo katoliški Slovenci, 2. Čeha in 5. Rusinov (načelnik dr. Šušteršič); 2. Slovensko-hrvatski klub (načelnik dr. Ivčević); 3. Jugoslovanski napredni klub, kamor spadajo dr. Tavčar, dr. Ferjančič, Plantan, Gaberšček in 2 Srba; 4. Divjak vitez Berks. Med poslanci prvega in drugega kluba ni bilo radi njihovih narodnih, političnih in verskih nazorov skoraj nikake razlike. Zato sta se dolgo časa pogajala o tem, da se združita v eden sam klub. To se je zdaj tudi srečno dognalo. Klub šteje 27 poslancev in se bo moralo na njega bolje ozirati od strani vlade, kakor se je to godilo do zdaj. Predsednika skupnemu klubu sta poslanca dr. Ivčević in dr. Šušteršič, podpredsednika dr. Ploj in Barwinski, zapisničarja dr. Stojan in dr. Ferri (Hrvat). Slovenski liberalni klubu ne bojo pristopili. Kaj bo storil vitez Berks, ne vemo. On je zdaj načelnik divjakov. (Divjaki se imenujejo tisti poslanci, ki ne pripadajo nobenemu klubu).

Nemški cesar in poslanec Klofač.

Nedavno je nemški cesar spregovoril pri neki slavnosti za Poljake silno razžaljive besede. Prusi zatirajo poljsko ljudstvo, kar ga prebiva na Nemškem, na vse mogoče načine. 200 milijonov mark so že potrošili, da

pokupijo poljska zemljišča ter jih izročijo Nemcem v roke. A zdaj zahteva pruska vlada zopet toliko svoto v iste namene. Poljski otroci ne smejo več slišati v šoli ni jedne besede v svojem materinem jeziku; še celo krščanski nauk se podučuje v ptujem, nemškem jeziku. Ko so se radi tega zadnjič poljske matere nekoliko raztogotile, začeli so jih Prusi tirati pred sodišča in v zapor. Pruski Poljaki imajo v pruskem deželnem zboru 14 poslancev, ki se sicer upirajo tem krivicam; a pruski luterani stojijo na strani vlade; edino katoliški poslanci pomagajo Poljakom. Ne premorejo pa katoliški poslanci ničesar, ker je večina na strani luteranov. Zdaj je tudi nemški cesar sam prišel luteranom na pomoč ter imenoval Poljake nesramneže. Pretečeni teden je češki socijalist Klofač radi teh besed, katere je izustil nemški cesar proti Poljakom, nemškega cesarja ostro prijel ter vprašal ministrskega predsednika, kaj namerava vkreniti nasproti takemu postopanju nemškega cesarja Wilhelma proti Poljakom. Ministrski predsednik je odgovoril, da na to vprašanje ne da nobenega odgovora. Zbornični predsednik pa je izrazil obžalovanje, da se nahaja v zbornici poslanec, ki tako napada nam prijateljskega vladarja. — Bog nas varuj takih prijateljev!

Nemiri v Lvovu.

V glavnem mestu Gališkem, v Lvovu, so delavci opustili delo radi prenizke plače. Prišlo je do velikih nemirov, tako da je vojaštvo moralo seči vmes ter delati red in mir. Pri tem je bilo na obeh straneh mnogo ranjencev, nekaj delavcev tudi ubitih. Socijalni demokrat Daszynski je radi tega strastno prijel vlado, češ, da ona nad tem veselje ima, če vojaki ubijejo katerega delavca. Ministrski predsednik je branil vladne zastopnike ter obljubil natančno razložiti vse tamošnje razmere.

Razprava o davku na vožne liste.

Čehi so se dalje časa ustavljali razpravi o tem davku. Zahtevali so med drugim, da mora vlada poprej, ko se začne obravnavati o tem novem davku, vrniti njim odvzete jezikovne pravice. Ker so že začeli obstrukcijo, je to češkega ministra dr. Režeka tako razburilo, da je izstopil iz ministerstva. Po najnovjših sporočilih pa cesar ne privoli k njegovemu odstopu. Čehi so nehali od obstrukcije ter privolili, da se je začela razprava o vožnih listih. Ta davek bo nesel državi kakšnih 12 milijonov kron na leto. S temi novimi dohodki hoče vlada pokriti primanjkljaj z 2 milijonoma kron, ki bo nastal, ker se s 1. januarjem 1903 odpravijo državne

mitnice, se bojo zboljšale pokojnine uradnikov, uradniških vdov in sirot, in pomnožila plača diurnistov in avskultantov. Združena kluba Hrvatov in Slovencev ne glasujeta za to postavu, ki nalaga nižjim slojem prebivalstva nova bremena. Načelnik jugoslovanskih naprednjakov je govoril za sprejem te postavu. Jugoslovani so sicer vsi za odpravo mitnic in za boljšo plačo državnih uslužbencev, mislijo pa, da se morejo stroški za te stvari poiskati kje drugje, ne pa pri ljudstvu, katero že komaj prinaša težo dozdajšnjih davkov.

Podonavska parobrodna družba.

Država je tej družbi dajala v zadnjem desetletju po pol milijona kron na leto podpore. Zdaj pa predlaga, naj se ta znesek zviša na 1 milijon 200.000 kron na leto. Vlada namreč meni, da je družba neobhodno potrebna, da se izdelki naše industrije razpečavajo v podonavskih deželah. Za naše dežele pa, kjer se žito pridejuje, je na škodo, ker po nizki ceni uvaža semkaj ogersko žito. Vsenemški poslanci trdijo, da se pri družbi godijo razne goljufije in bi družba stajala lahko tudi brez državne podpore. Vlada je hotela, da se nova pogodba, katera naj traja za prihodnjih 10 let, še v tem zasedanju v zbornici dožene. Temu pa vsenemški poslanci nasprotujejo z vso odločnostjo ter grozijo z obstrukcijo. Trgovinski minister baron Call je opozoril na nasledke, ki bojo slabi za našo državo, če se pogodba še v tem zasedanju ne odobri. Skoraj gotovo pride na vrsto še le v jesenskem zasedanju.

Poslanec Malik.

Pretečeni teden je ta mož govoril v zbornici skozi celih 7 ur. Pravi, da so mu njegovi tovariši Vsenemci obljubili več steklenic šampanjca, če bo zdržal skozi 7 ur. No in o čem je govoril? O zajcih. Preganjal je liberalne in klerikalne zajce, povedal, da zajci imajo tudi bolezen v trebuhu. To je bila tudi vsenemška obstrukcija, ki je državi stala 4250 goldinarjev. Ravno ta Malik je napovedal še več drugih govorov, enega proti zlorabi lece, drugega proti štolnini; napovedal je, da prihodnjič bo govoril skozi 10 ur zaporedoma. Kdo ga bo poslušal? Tako brezplodno govorenje je grozna potrata časa. Prigodilo se je, da govornika ne poslušajo nobeden poslanec — samo ubogi stenografi morajo zabeležiti vsako besedico, katero izusti govornik — za svoje volilce.

Odpis davkov.

Čeravno se je vlada hudo protivila, vendar se je sprejela postavu, katero je zbornici predložil Mladoček dr. Dyk, vsled katere se

Kapljica vina me ogreje in s koščekom kruha se nasitim!

«Nič ne dobiš! Ker samega Kristusa pričakujem danes...»

«Kristusa samega?» začudi se deček in trepeče od mraza. «Ah, potem me ne zapodite od sebe brez pomoči! Glejte, Kristus je sam rekel: »Kar bodete storili kateremu mojih najmanjših bratov, to bodete meni storili!« Oh, gospod, usmilite se me zavoljo Kristusa!»

«Poberi se mi!» razsrdil se je mojster Štefan, «sicer...»

Toda ni izgovoril. Predno je bil vstal s stola, bil je deček hitro pri mizi in predno se je Štefan nadejal, že je sedel v svoji raztrgani in umazani obleki na prestolu. Štefan je stegnil roke, hoteč ga potegniti s prestola.

Ali ni mogel. Stegnjeni roki sta bili kakor otrpnili in teló kakor okamenelo. Nenevadna svetloba je kakor blisk zasvetila sobico in na prestolu je stal Kristus — v vsi svoji sijajnosti. Snežnobela obleka je ogrnjevala visoko osebo in bliščeč obraz je gledal otožno in strogo mojstra Štefana.

«Moj Bog in Gospod!» vzdihne starček in pade na kolena. Od strahu so se mu stresli vsi udje.

In Kristus je spregovoril. Njegov glas je donel močno, kakor glas odaljenega groma:

«Štefan, hotel si me videti. Tedaj, poglej me!»

A Štefan ni povzdignil glave in Kristusa ni pogledal.

Kristusov glas je zopet donel, a zelo milo in ganljivo: «O neumni človek! Mislil si, da me počastiš z jedjo in pijačo, s svilo in zlatom! Ali ne vladam celega sveta? Ali si nisem izvolil za svoje prvo stanovanje rajši revne jaslice kakor pa cesarski prestol. V revščini sem se porodil, v revščini sem umrl in revščino sem ljubil. Nočem tvojega bogastva, ne potrebujem tvojih jedij: tvojo ljubezen sem zahteval!»

«Gospod, jaz sem te vedno ljubil!» omenil je Štefan.

«In vendar si me v najslabšem vremenu v ubogem dečku hotel zapoditi iz tvoje hiše!»

«O Kriste, jaz nisem vedel...»

«Toda mogel si vedeti...»

«Vse, Gospod, kar imam, tebi darujem.»

«Ne zahtevam tega od tebe! Daj mi bisere, ali bisere solza, katere si posušil s svojo ljubeznijo; daj mi zlato radostnega nasmeha, katerega si ti na ustnicah nesrečnega povzročil; daj mi jed, ali jed, s katero se lačen nasiti!» «O kristjani!» rekel je Kristus, «verujete v mene in častite me s svojimi ustmi, a v revnih svojih bratih pa me še

vedno križate! Ako me hočeš zopet videti, ljubi me v svojih bratih!»

Besede Kristusove so se izgubile kakor ginljiva godba v tihi daljavi... in prestol je bil zopet zapuščen.

Dolgo je še mojster Štefan klečal ves potrt in žalosten pri prestolu. Potem je povzdignil glavo, položil roki na prsi in vzdihnil otožno:

«O moj Bog! Živel sem zastonj, živel sem le za-se. Sedaj pa, o Kriste, hočem si prizadevati, da bom tebe zamogel zopet videti!»

Spomini iz Nemčije.

Železnice. Po železnici prestopil sem nemško mejo tja in nazaj, torej pričnem z železnicami. Vožnja po Nemčiji je mnogo pripravnejša od naše; po Pruskem imajo tudi četrti razred, kjer se vozi skoro zastonj, in pri nas? še karte bodo obdačili. V vsakem vozu dobiš kupico vode in pripravo za umiti. Vseskozi pokladajo mesto lesenih železne prage, po katerih se vozi mirno in tiho. Kondukterji te celo vožnjo ne nadlegujejo, vozovnico preščitne le vratar pri vstopu. — A če tudi je vožnja zložna, vendar je tudi mene skelelo po kosteh, ako vam povem, da sem prevozil daljavo od 3133 kilometrov.

bojo davki morali odpisati pri zemljišču, katero je poškodovano po kateri koli uimi. Do zdaj namreč so se odpisali davki, če je vsaj četrti del parcele bil poškodovan. Po novi postavi se bojo odpisali tudi takrat, če je manj kakor četrti del parcele bil poškodovan. Vlada se je tudi morala zavezati, da bo to postavo dala potrditi presvitemu cesarju, ker bi sicer Mladočehi ne bili pripustili obravnave radi davka na vožne karte.

Hiše za delavce.

Sprejela se je nova postava, vsled katere zavživajo nove hišice, katere se zidajo v porabo delavcem, mnoge ugodnosti. Pri tej obravnavi je pa štajerski poslanec Hagenhofer izrekel željo, da se naj ozira ne le samo na ugodnosti delavcev, temveč tudi na korist kmetkega stanu.

Nov tiskovni zakon.

Jako važen postavni načrt je predložil ministrski predsednik, vsled katerega se bo odpravila prepoved, prodajati časnike in tiskovine. Se bo poojstrila kazen proti tistim, ki po časnikih kradejo čast svojemu bližnjemu in se tiskovne pravde vzamejo porotnikom ter se iste izročijo navadnim sodnikom. Zadnja določba je gotovo najvažnejša. Porotniki so navadno oproščali svoje somišljenike, a obsojali svoje nasprotnike. Navadni sodniki bojo — vsaj tako se pričakuje — pravičneje postopali.

Sklep državnega zbora.

Najbrž se sklene državni zbor 18. junija. Zboroval je celih 8 mesecev. Mnogokrat se je mislilo, da se razbije vsled obstrukcije te ali one stranke; toda ministrski predsednik je pokazal svojo umetnost ter odpravil nevarnosti, katere so pretile zbornici. Gospodska zbornica ima še 20. t. m. sejo, v kateri bo pritrdila nekaterim postavam, ki so se sklenile v poslanski zbornici. Postavo zastran terminske kupčije z žitom bo gosposka zbornica nekoliko spremenila in pride ta zadeva v jesenskem zasedanju še enkrat pred poslansko zbornico. Dne 21. junija se imajo sniti deželni zbori.

Politični ogled.

Obrtna zbornica kranjska je izvolila svojim deželnim poslancem odvetnika dr. Danilo Majarona.

Šola. Šole so zlasti na Porenkem in Vestfalskem ločene po veri otrok. Protestantiski pastori so že kot taki krajni šolski nadzorniki, katoliški župniki so po večini tudi za svoje šole, a te vlada imenuje, ker to pravico je vzel kulturni boj. Novejši čas pa skuša vlada za nadzornike v katoliških šolah usiliti svetne nadučitelje, a v tem je našla odločen ugovor od duhovščine, ki se je solidarno obrnila do učnega ministra. Prav bi storili tudi pri nas, da duhovnik odločno zahteva dostojanstvo kraj. šolskega nadzornika. Res, prijetnosti nima nikake, a gre se za katoliški značaj naše šole; in tukaj moramo reči: mea culpa! Učiteljstvo v Nemčiji je po večini verskega prepričanja, združeno po katoliških društvih. Tamkaj se učitelj ne sramuje vsaki dan šolarje peljati k sv. maši in naprej moliti pri sv. obhajilu, pa pri nas? Šolarji so ločeni po spolu, mešanih šol v Nemčiji ne poznajo. Dečke uče vedno le učitelji, deklice pa izključno izborne učiteljice. Šolarji imajo vsakih šest tednov skupno sv. obhajilo. — Slovenske otroke so povsodi hvallili kot zelo nadarjene, le škoda, da bodo vsi za naš narod izgubljeni. Napredni Prusi še niso odpravili šibe iz šole. Nemška šola je verska.

Versko življenje po mestih je skoro našemu podobno. Le da se katoliškemu duhovniku ni bati, da ga bo na ulici kdo napadal; katoličani duhovnika vseskozi spoštljivo pozdravljajo, otroci pa mu mole ročico v pozdrav. Nepokvarjeno ljudstvo zlasti po deželi pa se zaveda svoje katoličanske vere; strogo se ločijo katoličani od protestantov. Tu sem naj se pridejo učiti katoliškega mi-

Velikanski vojni stroški. Letos se je dovolilo za nove topove v delegacijah 38 milijonov kron. Slovenski delegat dr. Sušteršič je govoril in glasoval proti. Kakor se govori, pa še ta svota ne bo zadostovala, ampak trebalo še bo nič manj nego 180 milijonov. Lepa bodočnost za davkoplachevalce.

Kmetska beda. Od l. 1848, ko je bil izdan zemljiško-odvezni patent, se je število kmetskih posestnikov zmanjšalo od 3 na 2 milijona, torej za tretjino. Tako propadajo kmetska posestva od dneva do dneva, od leta do leta. Danes je kmetsko posestvo v Avstriji do polovice zadolženo. Od l. 1897 so se kmetski pridelki pomnožili za 40%, davki pa in druga bremena za 115%. — Čisti dohodek kmetijstva znaša povprek za vsakega, ki živi od kmetijstva, le 100 K na leto, torej 30 v na dan. In po 30 v povprek na dan ima torej 13½ milijona prebivalstva. Kmet danes ne živi od čistih dohodkov svojih zemljišč, ampak že od svojega kapitala, dolgovi vedno raste in z dolgovi se množe tudi prodaje posestev!

Kralj Viktor Emanuel in razoroženje. Komaj je prenehala vojska v Južni Afriki in je odstranjena vsaka nevarnost miru na vzhodu, je sedaj mednarodni položaj tako miren, da državniki nimajo drugega posla, kakor se resno baviti z vprašanjem miru. Ker je položaj za mir tako ugoden, potrebno je, da se državniki prično resno pečati z vprašanjem gospodarskega razvoja svojih narodov in tudi z vprašanjem splošnega razoroženja ali saj z omejitvijo števila vojne moči. Prvi korak v tem oziru storil je pretekli četrtek italijanski kralj v svojem razgovoru z Zanardellijem in je ob tej priliki omenil, da hoče svojo željo po razoroženju sporočiti tudi drugim vladarjem, osobito ruskem caru, ki je svoječasno v manjugodnem času pričel akcijo v tem oziru, ki je provzročila mednarodni mirovni sestanek v Hagu. Ko bi se napovedani korak laškega kralja posrečil, bili bi pač po njem najsrečnejši laški ministri. Saj pač nobena država ne čuti «sladkosti» oboroženega miru v tolikej meri, kakor ravno Italija.

Dopisi.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. »Kdje se bratska srca slože, — I olovo plivat*»

šljenja naši slovenski »tudikatoličani!« še protestanti bi se jih sramovali. Prišel sem pa do prepričanja, da smo slovenski duhovniki do naših mlačnežev preveč popustljivi, in to se vedno maščuje. Naše geslo bi moralo biti: za katoliška načela vstrajno in odločno! Da so Avstrijci pri Nemcih v verskih zadevah na tako slabem glasu, ne bi veroval, ako bi ne čul pikre sodbe iz ust neke poljske žene: »Vaši ljudje živijo tukaj kakor zverina.« Sram me je bilo. Človek brez vere se poniža do živine. Le živa vera blaži in tolaži srce. — Kam zaide človek brez vere, pričuje žalosten slučaj, ki se mi je dogodil v bolnišnici v Hambornu. Obiskal sem slovenskega bolnika in ga hotel za velikonoč spovedati, a ni hotel nič slišati in žalosten sem odšel. Ta človek je bil socialdemokrat v Zagorji in Škalah. Čobal, kaj ne, da je vera zasebna stvar? tukaj imate vašega nesrečnega učenca.

Delavsko vprašanje je zlasti v Vestfaliji na dnevnem redu. Žal, da so »cehe« sklenile mejsebojni sindikat (ring), ki sedaj poljubno delavske plače znižujejo; saj pa imajo tudi delavskih moči na izbero. Povprečna plača je 2 do 3 gld. na dan; a ne zabimo, da je delavec vedno v smrtni nevarnosti. Sleherni dan dogodi se več nesreč in zdaj hodi družina brez očeta s trebuhom za kruhom! Nemški in poljski delavci imajo svoja strokovna društva, ki vrlo napredujejo. Predsednik je vedno od škofa potrjen duhovnik, tako tudi pravila. Vse društveno delavsko gibanje se suče na verskih tleh. — Nekoliko sem zdramil za delavsko društvo tudi naše Slovence.

može!« — Ni še dolgo od tega, da so nam slovanski poslanci, do cela se zavedajoči bratske krvne vezi, ki jih spaja, ohranili slovenske paralelke v Celji, to našo, pred leti tako težko izbojevano last. Pač je zavladdalo pri tej priliki v vsakem slovenskočutečem srcu nepopisljivo veselje, kateremu je sledila srečna misel, da se je pričela vzlasti od slovenskih graških akademikov navdušena agitacija za »Dijaški dom« v Celju. »Ne samo gimnazije, tudi nekega zavetišča potrebuje naše marljivo, a žalibog tako revno slovensko dijaštvo« ta klic je namah zaoril po vsej slovenski zemlji in je imel, lahko rečeno, obilo uspeha. Za ta svoj ideal navdušeno slovensko ljudstvo je darovalo res lepe vsote. — Toda žalibog, so tudi po nekaterih krajih prebivalci, v kojih srcu ni našel ta domerodni poziv nikakega odmeva. Tudi naš Sv. Lovrenc igra tako žalostno ulogo. To je treba povdarjati tembolj, ker naši kraji niso tako ubožni, kakor marsikje drugod; nikakor torej ni bilo pričakovati, da se razun vrlega domoljuba, g. župnika Soviča, nikdo ne bo brigal za prošnjo stradajočega slovenskega dijaštva.

Vsi narodi so navdahnjeni od prepričanja, da je veda dandanes glavni pogoj napredka v gospodarskem in vsakem drugem oziru. Zato pa tudi skrbe, da se mladini kar najbolj omogoča pristop k študijam. Dejstvo je, da imajo nekateri narodi že nadštevilo dijaštva. Vprašajmo se pa, kako stališče zavzemamo v tem oziru mi Slovenci! — Naš narod je nadarjen, tega mu ne more odrekovati nikdo. A v primeri z drugimi narodi imamo mi le neznatno število dijakov. Iz česa izvira to? Temu je krivo ubožstvo. Vrhu tega pa naleti slovenski dijak ob zdajšnjih podivjanih narodnih razmerah v naši državi povsod le na poniževanje in sovraštvo, ki se kaže najbolj občutljivo glede gmotnih razmer: ustanov in drugih državnih in deželnih podpor, katerih za Slovence kratko malo nimajo! Ako ravno se pritožuje narod vsled teh in enakih nezasižanih krivic, je vendar naposled od sovražnega navala primoran, da umolkne in mirno gleda, kako neenakomerno in protipostavno se dele pravice različnim narodom.

Grenka kupa krivic, katero so nam skozi stoletja prožili naši kulturni sovražniki, noče postati prazna. Slovenski narod omaguje pod težo neznosnih razmer, a omagati, omagati, bratje, ne sme!

Ne pogina, — novih bodrilnih močij naj mu donese srečnejša bodočnost!

Vzrasti, dvigniti se pa narod ne more drugače, ko po svojih sinovih. Samo duh, samo izobrazba nas moreta rešiti pogube.

Dragi domačini! Iz teh navedenih vzrokov vas vnovič prosi — sedaj pa vaš rojak: »Ne preslišite tega klica, pomagajte revnemu slovenskemu dijaštvu, saj pomore s tem lastni rodni slovenski krvi!« In — »Biti slovenske krvi — bodi Slovencu ponos!«

Dalje mi je opozoriti tudi na sledeči pojav:

Premnogokrat se toži, da se slovenska inteligenca, v svesti si svoje duševne premoči, oddalja od priprostega naroda. Res je, da ima tu in tam taka trditev nekaj resnice na sebi; a vendar, čemur bo vsakdo pritrdil, temu v celoti ni tako, vsaj pri nas Slovincih ne. Pač pa se opaža dostikrat, vzlasti pri nas, žalostna, bolj pomisleka vredna resnica, da se ravno navedeni slučaj dogaja pri ljudeh, ki imajo do tega še manj pravice nego inteligenca. Da se pri tem ne more priti do prave sloge, ako si nekateri domišljajo, da tava njih duh v nekaki zračni višini nad drugimi, je vendar več ko jasno. To nikakor ni bratska slovenska vzajemnost in ljubezen. Da se tudi le nekaterim zažigata mira in kadilo — kar pa je včasih prav dvomljive vrednosti, — a da se druge prezira, gospoda, to ni nikaka doslednost, tako ravnanje je pristransko. Ako je že bilo starim Rimljanom glavno geslo »ius suum cuique tribuere«, vsakemu dati, kar mu gre, se sme isto toliko bolj zahtevati dandanes!

* Železo plavat.

Le čista, nesebična ljubezen do naroda kaj velja!

V tem smislu smem omeniti z velikim veseljem narodno zavest, koja se čimdalje, tem bolj krepki med našimi trgovskimi in obrtniškimi pomočniki. Čeravno se ga včasih od nekaterih — to pa po vsej krivici — prav očitno po strani gleda, je vendar ta sloj pred vsem, skoraj bi rekel edini, ki hrani pravi, nekajeni narodni čut v sebi. Glejte, zavedni slovenski fantje, da pridobite še ostale tovariše za svoja, vse hvalevredna načela!

Lepo slovensko geslo je »Svoji k svojim«. Ne v njihovem popolnem pomenu, ampak le zaradi tega navajam te besede, ker je eden tukajšnjih krčmarjev celo tako predrzen, da ima v svoji krčmi kip velikonemškega boga Bismarcka. Nemška propaganda, ki se vrši tudi tiho s tako neverjetno doslednostjo in žilavostjo, ki teži le proti enemu cilju brez ozira na desno in levo, ter hodi svoja pota, ne mene se zato, da stare sveto pravo, last in eksistenco drugih — ta nemška propaganda vendar le ni plod domišljije, kar se, vsaj pri nas tolikrat trdi, kar pa je pesek, prav nevaren pesek v oči, akoravno se znamenje vedno prikazuje z nežno oljkovo vejico tako zvanega miru in strpnosti. Tako nas zasmehujejo ljudje, ki žive pretežno od slovenskih grošev!!

Gospodu A., krčmarju pri Sv. Radig., sicer spoštovanemu možu, pa si usojamo staviti sledeče vprašanje:

Ali Vam je znano, g. A., kak namen ima prav za prav nabiralnik Südmarke? Ne veste-li, da je to društvo, ki deluje z vsemi silami ne za kak blagi namen, ampak za potujčevanje in za narodni pogin našega naroda, onega naroda, med katerim živite tudi Vi! Vemo, kdo vas je napeljal k temu. Vam je tista oseba ljubša, ko slovensko prebivalstvo? — Kdor ne spoštuje pravic in ne časti našega ljudstva, tega tudi mi ne moremo ceniti! Če še tega niste storili, odstranite torej tisto nepotrebo iz svoje hiše! Le s tem se bodele nam pokazali prijatelja, in vsi bodo tem raje hodili v Vašo, drugače pošteno hišo.

To so moja izvajanja. Govoril sem odkritosrčno in upam, tudi pravično.

Sklepam pa nekako v Prešernovem smislu:

Ako čuti kedo, da so besede ga te zadele,
Naj misli vsak, da leté iz vedrega neba strele!

Bog in naša sveta slovenska stvar!

Na zdar! R. F.

Šmarjeta niže Ptuja. (V spomin vrli mladenci.) Zjutraj smo v božjem svetišči slišali sv. evangelje o izgubljeni ovci, a ta ovčica, od katere smo se popoldne poslovili na božji njivi, je sicer izgubljena za nas, a gotovo ne izgubljena za Boga. Srce Jezusovo jo je želelo v kraj miru in veselja, in pogreb je bil, kakor si je prej vedno želela, v nedeljo.

Gospodov dan je dan vstajanja k novemu blaženemu življenju, in rajna Liza Bombek si je s svojimi dobrimi deli zaslužila boljše življenje. Revica je bila več let bolehná, hodila je rada na božja pota iskat zdravja, sedaj je pa nastopila najboljšo pot k Bogu in Mariji, katero je kot njega zvesta hčerka tako rado častila. Vsa dekleta Marijine družbe so se kljub slabemu vremenu v beli obleki udeležile pogreba svoje 28 let stare tovarišice, da toliko belooblečenih deklic še ni bilo nikdar tukaj videti. Pogreb je bil res veličasten.

Milo se je storilo vsakemu, ko so dekleta snemala zelene vence iz svežih cvetic raz glave ter jih polagale na krsto in v grob, kot svoje zadnje darilo. Gotovo so ji na ta način želele prijetno, sladko spanje v Bogu, morebiti jo tudi prosile, naj daruje deviške vence Mariji. Vrtnice so zapele v slovo zavedni Slovenki, po svojem poklicu šivilji, naročnici »Slovenskega Gospodarja« primerno žalostinko, ki je mnogim udeležencem pri-
vabila solze.

«Glas» rajne spoštovane in od vseh ljubljene Lize je pač ta: «Ostanite vedno zvesti sveti veri in slovenskemu jeziku!»

Dunaj. (Društvo »Bodočnost«.) Slov. fer. akad. društvo za štajersko ozemlje mej Muro in Dravo vzhodno od Maribora je dovoljeno. Javljamo to vest vsem onim, ki so se že takoj s početka živo zanimali za novi pokret. Ker se pravila, ki smo jih prvič predložili, niso potrdila, smo vložili prošnjo s spremenjenimi pravili v drugič in danes je društvo dovoljeno.

Vabimo tem potom vse slovenske akademike navedenega ozemlja, ki lahko postanejo člani društva, da se začnejo čim najživeje zanimati za novo društvo in pristopiti kot člani.

Ker pa so sedaj s početka ravno gmotni oziri za mlado društvo velikega pomena, zato vabimo vse slovenske rodoljube, da pristopajo k društvu ali kot ustanovniki ali kot podporniki.

Ustanovnik lahko postane po pravilih vsakdo, ki plača enkrat za vselej 20 kron, podpornik pa, ki daruje na leto vsaj 5 kron v društvene namene.

Ker imamo projektirana za bodoče počitnice predavanja na 40 krajih navedenega ozemlja in nadalje več veselic združenih s predavanji, bomo pač vsaj s početka rabili gmotne pomoči.

Društvo hoče postati izobraževalna sila slovenskega ljudstva in stati krepko ob strani vseh onih, ki hočejo duševni napredek slovenskega naroda, ker ve, da samo kolikor največja izomika, kolikor najgloblja izobrazba v vseh stvareh pomore narodu do boljše sreče.

Zato pa prosimo vse prijatelje ljudstva, da nam gredo v vsakem oziru na roko.

Vse želje, vsa vprašanja in vsa naznanila je obračati na podpisanega tajnika.

Upamo, da bode društvo s pomočjo slovenskih rodoljubov moglo vspešno delovati in tako izpolniti nade, ki se stavijo nanj. — Iz naroda za narod! — Za pripravljani odbor: Stud. med. Vekoslav Spindler, t. č. predsednik; stud. phil. Vladimir Pušenjak, t. č. tajnik.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naš rojak iz Biša gosp. Karl Lubec, višji finančni svetnik v Ljubljani, je imenovan dvornim svetnikom.

Imenovanje. Poštni upravitelj v Ivanjcih, vrli narodnjak g. Alojzij Šturm, je imenovan poštarjem v Ljubnem v Savinjski dolini.

Novoizvoljeni mariborski župan g. dr. Hans Schmiderer je dobil cesarjevo potrjenje.

V novo okrožnosodnijsko poslopje v Mariboru se preselijo uradi dne 15. t. m.

Ustmeni zrelostni izpiti na mariborski gimnaziji se začno dne 23. t. m.

Nova ljudsko-šolska knjiga namesto stare. V c. kr. zalogi šolskih knjig je izšla Čitanka za 3. in 4. šolsko leto, ki sta jo spisala gospoda H. Schreiner in J. Bežjak. Kolikor smo jo na naglem pregledali, se knjiga od dosedanjega drugega berila vrlo razlikuje, in upamo si trditi, da najmanj za najboljšimi vrstnicami drugih narodov ne zaostaja, ako jih ne presega.

Zrelostni izpit na c. kr. učiteljsku mariborskem: pismeni se je začel zadnji ponedeljek, ustni bode prve tri dni prihodnjega tedna. Slovenskih maturantov je le 9.

Nemškemu odvetniku dr. Karlu Tschellu v Mariboru so za eno leto zaprli pisarno. No, v pohvalo za njegovo delovanje gotovo ne!

V Marenbergu je pri občinskih volitvah zmagala nemško-protestantovska stranka.

Iz šole. V pokoj je stopil nadučitelj pri Sv. Marjeti niže Ptuja g. Josip Vobič. Ravnatelj na nemški meščanski dekliški šoli v Ptujju je imenovan g. Josef Löbel iz Bruka

na Muri, za učiteljice oziroma učitelje na tej šoli so imenovane Antonija Prauser iz Koroškega, Ana Kaschowitz iz Nemškega Lonča, Josef Just iz Erlaa pri Dunaju. Nadučitelj pri Sv. Juriju na Pesnici je postal g. Simon Vodenik, učitelj na Reki, učitelj pri Sv. Juriju na Pesnici g. Avgust Canjko, učiteljica pri Sv. Jakobu v Slov. goricah gca Helena Jenko.

Poučnega tečaja na vinarski šoli v Mariboru se vdeležujejo po odloku c. kr. dežel. šol. sveta v poletni dobi sledeči gg. učitelji ozir. nadučitelji: Čeh Jos. iz Št. Jerneja, Gselman J. iz Št. Martina p. V., Kokl Jos. iz Studenic, Kos Št. od Marije Snežne, Kranjc Fr. od Sv. Barbare pri Mariboru, Kukovič Anton od Polenshaka, Kvac Ivan, učitelj in poštar pri Sv. Martinu v Rožni dolini, Lukman Iv. iz Šoštanja, Sekirnik Simon v Št. Jurju p. Rogatecu, Spende M. iz Ščavnice, Strmšek Alojzij, nadučitelj pri Sv. Petru na M. s., Tomažič Iv. pri Sv. Miklavžu p. L. in Zemljč J. pri Mariji Brezje.

Cesarjev dar. Presvitli cesar je daroval za zidanje nove cerkve v Teharjih 500 K.

Pri Dev. Mariji v Puščavi se bode ustanovilo kat. delavsko društvo. Osnovno zborovanje bode v nedeljo, dne 22. t. m. G. Peter Karničnik, velep. in cerkv. ključar je daroval v ta namen 6 K, za kar se katol. delavci iskreno zahvaljujejo.

Celjske novice. Veselica v korist »Dijaškega doma« v Celju, bila je veselica v pravem pomenu besede. V diven gaj spremenjeni dvor »Narodnega doma«, v katerem so se svetile nebrojne lučice, krasni poletni večer, izborni, dovršeno nastopanje godbe, pevskega zbora, telovadcev, igralcev, itd. itd. se je združilo v lepo harmonično celoto, in človek se je čutil postavljenega v začaran gozd, v katerem so oživele vse čarobne pravljice, kolikor jih je že od nekaj slišal. Dobro zastopani kmetje iz okolice so nam pričali o narodni zavednosti našega ljudstva, splošni nepričakovano mnogobrojni obisk pa nas je navdajal z upom na — napolnjeno kaso za dijaški dom. — Gospod Žimnjak, o katerem se je zadnjič poročalo, da se je potegoval za koristi našega kmeta, je bil pri obravnavi obsojen na 25 gl. Zoper to razsodbo se je seveda pritožil. Znani pretepač M. Arh, ki je ob predstavi »Rokovnjačev« vdrl v »Narodni dom« in ondi več oseb ranil, je obsojen na 5 dni zapora. — Magistratni uradnik Traugott zapusti Celje in gre v Voitsberg. Fitigott! — Iz bolnišnice je ušel 10. t. m. zvečer J. Krameršek ter prišel domu k svoji ženi, ker se je zbal operacije. Čez eno uro pa je doma umrl.

Prostovoljno gasilno društvo v Logarovicah je dne 15. junija t. l. imelo vaje in po vajah je podelilo veleposestniku Josipu Slekovec častno kolajno ali medaljo za 10-letno službovanje. Imenovani je bil skozi 10 let vsikdar prvi na licu mesta bližnjemu v pomoč. Še letos je prevzel pri volitvi službo zdravnika pri gasilcih, če ravno že nad 70 let star.

Sv. Urban pri Ptujju. V Gornjem Vilovljaku je umrl dne 10 t. m. priden mladenič Janez Petrovič. Svetila mu večna luč!

Sv. Trojica v Slov. gor. Ker je bil g. potovalni učitelj M. Jelovšek službeno zadržan priti 13. t. mes. k Sv. Trojici, pride 25. t. mes. ob 3. uri popoldan, ko se vrši zborovanje kmet. zadruga z znanim dnevnim redom. Ker je ta shod velevažen za gmotno stanje kmeta, pričakujemo mnogobrojne udeležbe. — Naša vrla mladeniška družba Sv. Jožefa gre v nedeljo, 22. t. m. ob polu 9. uri dopoldne od tod v slovesni procesiji v sosednjo farno in dekanijsko cerkev Sv. Lenarta, da se tamkaj vdeleži službe božje in skupnega sv. obhajila. Gotovo hvale in pognemanja vredno dejanje. Nadejamo se, da se tudi obilo možev pridruži procesiji in nam sprosi tako potrebnega lepega vremena.

Zastrupljen kruh. V Liborju pri Ormožu ste dve potujoči ciganki dali 11letnemu kmetskemu dečku kos belega kruha, ki je bil

pomazan z rumenimi zrnci. Ko je deček kruh pojedel in ste ciganki že odnesli pete, je deček obolel na zastrupljenju z arsenikom.

Hujskanje brez konca in kraja. Zadnja številka »Štajerca« je zopet polna laži, obrekovanja, psovovanja in hujskanja. O slovenskih poslancih si kar izmisli, da niso hoteli glasovati za podporo koroškimi kmetom, ker sta jim vihar in sneg naredila velikansko škodo. Dokazov ne navaja seveda za svojo trditev nobenih, ker jih ne more. Pač pa hujška potem proti poslancem ter jim jemlje dobro in pošteno ime. — V dopisu iz Halož se norčuje iz podpore, ki jo je lani dovolila vlada Haložanom. Tudi slovenski poslanci so želeli večjo podporo in vsak jo je Haložanom privoščil, a grdo je, ako se sedaj ptujski list norčuje iz te podpore. Da pa se ni popolnoma tako razdelila podpora, kakor bi bilo potrebno, v tem pa ima »Štajerc« prav. Samo to naj pove, da isti, kateri so dobili podporo, a je niso bili potrebni, so večinoma ptujski meščani in pa njih bogati nemškutarski pristaši. — V istem dopisu iz Halož se hujška proti slovenski ptujski posojilnici, ker je zahtevala od dolžnika obresti. Za božjo voljo, s tem vendar živi posojilnica, da vložnikom daje obresti za naloženi denar, a od dolžnikov jih jemlje za izposojeni denar. Sicer pa, zakaj se hujška samo proti slovenski posojilnici, mestno nemško hranilnico pa pusti list popolnoma pri miru. — »Štajerc« je proti poštenim veselicam. Pravi, da še ni bilo ne enkrat brati v njegovih predalih o veselicah. Verjamemo, šnop-sarji in pijanci, ki so večinoma njegovi čitatelji in naročniki, ne prirejajo poštenih veselic, ampak lumparije. — V dopisu iz Sv. Marjete hujška »Štajerc« proti poslancema dr. Ploju in dr. Jurteli, ki si gotovo tega ne zaslužita, ker sta kot kmetška poslanca vedno storila svojo dolžnost. »Štajerc« se norčuje tudi iz Jurtele in ga smeši, da je zahteval marke za vino. Vsako vino mora, kakor Jurtela želi, imeti uradno potrjeno spričevalo, kje je zrastle in kje se je kupilo. To je vendar pametno. Le tako se bo prišlo pančarijam in pančarjem na sled! A ptujski »Štajerc« tega noče! Ali te podpirajo tudi kaki vinski pančarji? — Za svoje hujskanje proti črešnjevskemu župniku mora prinesiti popravek, kjer se popravlja njegove prejšnje laži. Istotak popravek mora objaviti od Sv. Petra pri Velikovcu. — V dopisu iz Šmarja pri Jelšah napada gosp. kaplana Krohneta ter grdo hujška proti organistu. Imenuje ga samo »človeče«. Ptujski gospodje, ali je to lepo ravnanje, ali tako govorijo omikani ljudje? — V dopisu iz Pilstajna hujška »Štajerc« kar proti župniku, kaplanu in poštarju. Seveda, ako bi se ti trije klanjali »Štajerčevim« pristašem, potem bi bilo vse v redu. Ne boš, Jaka! — V dopisu iz konsumnih krajev so nakopičene stare laži, ki so bile že stokrat ovržene. Da se nemškutarski kramarji ne bodo nikdar sprijaznili s konzumi, ki so kmetu v dobiček, to vemo. — V dopisu iz Svetinj pri Ormožu je polno hujskarij proti tamošnjemu župniku Bohancu. Hvala Bogu, da »Štajerčevi« dopisniki v javnosti ne morejo vzeti nikomur poštenja in dobrega imena. Dobro ljudstvo časti dobre može, to je ravno tako stara resnica, kakor da hudobni ljudje črtijo dobre može. — V dopisu iz Spodnje Voličine se hujška proti misijonu, proti misijonarjem in proti spovednici. Seveda proti spovednici se lahko prinese vsaka laž, kajti spovedniku so zavezana usta. A moško in pošteno tako ravnanje ni. — V dopisu iz Leskovca je jako otročja hujskarija proti g. nadučitelju v Leskovcu. — To je zbirka hujskarij samo iz ene številke ptujskega lista. Koliko nezadovoljnosti, jeze, prepira in sovraštva se zanese s takimi hujskarijami med slovensko ljudstvo na Spodnjem Štajerskem. »Štajerc« daje potuho vsem spodnještajerskim nepoštenjakom in nemirnežem. V vsaki fari, v vsaki vasi so ljudje, ki samo godrnjajo, ki niso z ničemer zadovoljni. Tem

odpira »Štajerc« svoje predale. »Štajerc« je vsled tega zares strup za Spodnje Štajersko. Gorje pa onim, ki skrbijo, da se ta strup teden za tednom ponuja našemu ljudstvu. Nihče ne uide kazni, tudi njih še bo zadela! Vse se kaznuje in tudi te hujskarije se bodo še hudo maščevale.

Cerkvene stvari.

Št. Andraž v Lavantinski dolini, Koroško. V tukajšnjem kolegiju »Tovarištva Jezusovega« bodo letos zopet duhovne vaje, in sicer za duhovnike: Od 14. julija zvečer do 18. julija zjutraj; od 18. avgusta zvečer do 22. avgusta zjutraj; od 1. septembra zvečer do 5. sept. zjutraj; od 29. sept. zvečer do 3. okt. zjutraj. Za dijake: Od 23. avgusta zvečer do 27. avgusta zjutraj. — Vsak, ki se hoče udeležiti eksercij, dobi posebno sobo; toda prosi se naznaniti udeležbo pravočasno rektorju kolegija: P. Ernestu Grossheimann, da se more, ako bi morda ne bilo več prostora, še za časa javiti.

Župnija sv. Petra na Bučah se zdaj lahko ponaša z mogočnim in premilodonečim zvonjenjem, katero se veličastno razlega daleč okoli, še prek reke Sotle k našim vrlim bratom Hrvatom. Ti zvonovi, ki so bili vlti v slavni livarni Jos. Grassmayr v Viltenu-Inomostu na Tirolskem, zares kaj lepo in veličastno pojó, posebno pa veliki zvon v pravem pomenu besede pójje in tako veličastno buči, da celo prelepo faro bučko s svojim silno prijetnim in mogočnim glasom napolnjuje. Pri vseh štirih pa so glasovi polni, čisti in prijetni. Pripeljani so bili sem na svoj novi dom iz poljčanskega kolodvora dne 31. majnika. Bili so z banderci in venci krasno ozaljšani, in neprešteta množica vernikov jih je spremljevala na Buče, neizrekljivo razveseljena. Do vasi Prelasko sta jim prišla naproti poljski in domači čč. gg. župnika, in pred njima dolga vrsta belo oblečenih deklic in deklet, ter vsi učenci z gg. učitelji bučke šole. Buče so bile ob prihodu svojih novih zvonov napravljene in okinčane kakor za imenitno ženitovanje. Zastave so vihrale z nad zvonika, hiš in mlajev. Dne 9. junija so nje prevzvišeni in premilostni knez in škof Mihael z največjo svečanostjo posvetili ali krstili. To je bil dan — vesel in slovesen za celo bučko faro, kakor tudi za vse sosedne župljane. Deo gratias! Bog bodi hvaljen in slavljen od vseh dobrotnikov novih bučkih zvonov!

Iz drugih krajev.

Na zajutrek povabljen krojaček. Iz Litije v Ljubljano se pripeljal mlad krojaček. Udaril jo je po Kolodvorskih ulicah v mesto, in akoravno mu je krulilo po želodcu in se delala pajčevina, bil je vendarle dobre volje. Žvižgaje in vrteč škarjice v rokah je prišel do gostilne, kjer je stala na pragu gostilničarka. Lahko se je nasmehnila mlademu veseljaku in ga prav prijazno povabila na zajutrek. Krojaček, ki je bil »suh« kakor poper, si je mislil, v Ljubljani so pa res prijazni in gostoljubni ljudje, in odzval se je povabilu. Gostilničarka mu je vesela prinesla skledico kave, v katero je nadrobil dve dolgi žemlji in nato je še popil tri »štamperle« brinjevca, da si je dušo privezal. Nato se je pa prav ponižno zahvalil za gostoljubno postrežbo in je hotel zapustiti gostilno. Toda gostilničarka ga je ustavila, češ, da naj plača. Krojaček je prav začudeno pogledal in dejal, da ga je povabila na zajutrek ter da je samo ob sebi umevno, da povabljenec ni treba nič plačati. Gostilničarka je bila drugega mnenja, kakor krojaček in zahtevala odločno plačila, a siromak je pa zagotavljal, da ne pade vinar od njega, če ga narobe obrne, ter je gostilničarki ponujal le škarje v zastavo, da bode pošteno plačal, ko bode kaj zaslužil. Gostilničarka ni hotela škarjic in poklicala policaja. Policaj pa je bil tako usmi-

ljenega srca, da je plačal krojačkov dolg in ga izpustil.

Zastrupljena družina. V Rany na Ogrskem je družina kmeta Batko jedla zvečer gobe. Drugo jutro so našli sosedje vseh 11 članov družine brez zavesti. Kljub zdravniški pomoči je osem članov družine umrlo, trije pa so še v smrtni nevarnosti.

Velikanske povodnji. Na Ogrskem je v Iza dolini več tisoč johov polja pod vodo. Med Iza Szacsol in Dragomer Falva je voda cesto popolnoma razrušila na osmih mestih in odplovila več hiš. Mnogo železniških mostov je poškodovanih.

Stoletna žena pri sv. očetu. Sv. oče je sprejel te dni v avdijenci 100 let staro Ano Moroni iz Cori pri Vellebro. Kot 11 letna deklica je pestovala 4 letnega Joachima Pecija, sedanjega papeža.

Nečloveška mati. Na Dunaju je umrl otrok 19 letne Leopoldine Kuzelka, ker ga je tako pretepala, da je mlado bitje izdihnilo svojo dušo pod udarci. Sodišče je nečloveško mater obsodilo na eno leto težke ječe.

Iz vladarskih hiš. Laška kraljica in ruska carica sta zopet v blagoslovljenem stanju.

74 letni starček umoril svojo 74 let staro ženo. Dne 10. junija je stal pred sodiščem 74 letni G. Hartl iz Bitinj, ki je prerezal svoji 74 let stari ženi vrat. Bi pač lahko počakala na smrt.

Menelik in protestantski misijonar. Prišel je nek protestantski misijonar v Abesinijo in koj na meji je bil prijet in pripeljan pred kraljevega namestnika, ki je hotel od njega zvedeti, odkod je prišel. Misijonar je bil iz Švedskega; visoki abesinski dostojanstvenik čul je sicer o Nemčiji, Avstriji, Rusiji, Italiji, Angleški in Ameriki, toda o Švedih ni mu bilo znano ničesar in zato je odposlal Šveda z vojaškim spremstvom na dvor, naj tam težko vprašanje rešijo. Mož je moral v zaporu v glavnem mestu dva dni čakati, predno so ga prepeljali na dvor pred kralja Menelika, ki ga je sprejel v navzočnosti svojih dostojanstvenikov in telesne straže. Začel se je sledeč zanimiv pogovor: »Ptujec, kje si doma?« — »V Škandinaviji.« — »Čemu si prišel sem v Abesinijo?« — »Spreobračat abesinske Jude.« (Le pod to pretvezo pridejo misijonarji v Abesinijo. Spreobračanje abesinskih kristijanov je pod smrtno kaznijo prepovedano.) »Hm, prav dobro, povej mi, skozi katere države si potoval, predno si v moje kraljestvo došel?« — »Skozi Nemčijo, Egipt in Sudan.« — »In nisi našel v teh deželah nič judov in paganov za spreobračati?« — Misijonar je odgovoril, da mi imel za te naročila. Kralj se na to obrne k svoji telesni straži in zapove: »Ker ptujec še ni spreobrnil judov in paganov v deželah, skozi katere je potoval, naj se ga spremi do meje, da bode najprvo spreobrnil jude in pagane v deželah, skozi katere je potoval!« — In po kraljevem ukazu se je zgodilo.

Nesreča na Martiniku — kazen božja. Poročali smo našim čitateljem o strahoviti nesreči na otoku Martiniku, kjer je ognjenik Mon Pele zasul mesto Sen Pier ter udušil nad 40.000 ljudi. O tej nesreči se zvedo sedaj zanimive reči. Mlad duhovnik iz kolegija St. Mary na otoku Trinidad je pisal svojim staršem v Burtsscheid: »Ljubi starši! Prvi parnik, ki odide od tod po groznih dneh v Martinik in St. Vincent, naj vam ponese vest, da še živim. Potresi niso prišli do našega otoka. Seveda še ni vsega konec, a Trinidad je precej varen pred vulkaničnimi izbruhi. V našem kolegiju v Martiniku je bilo 25 patrov in bratov; kolegijev ni več in s bratov menda tudi ne. Mogoče, da je kateri še živ, ki v trenutku nesreče ni bil v mestu. Pokončanih je tudi 60 sester. Grozna so poročila o sprijenosti prebivalcev, ki so došla k nam. Kriva je vsega Francoska vlada, ki je glede vere tako vmemarna. Ste li slišali, da je na Martiniku brezbožna svojat na veliki petek norčevaje križala prašiča in

zopet drugega na veliko nedeljo gnala po mestu »kot ustalega od mrtvih«? Čuli smo, da so pripravljali tudi za Vnebohod nekaj enakega, pa ni bilo treba. Katera vlada more mirno gledati, ako sprijeno ljudstvo konja obhaja s hostijo!! — Božji mlini meljejo počasi, a gotovo in varno.

Šolarja — oskrunila grob. V Bo-chumu sta dva šolarja oskrunila grob umrle učiteljve žene iz maščevanja, ker je nade-polna šolarčka učitelj kaznoval. Razbila sta steklo na spomeniku, razbila železno ograjo okrog groba, izruvala iz groba cvetice in grob razkopala. Sodišče je enemu šolarju prisodilo za to eno leto in drugemu eden mesec ječe.

Gospodarske drobtinice.

Kako nabirati črešnje. Letošnje de-ževno vreme je krivo, da so črešnje tako slabo obrodile, dasiravno so lepo cvetele. Sploh pa se pri nas premalo goji črešnjereja; sadimo in cepimo še večidel stare domače vrste, zgodnjih še niti ne poznamo. Ali da bi vsaj te, katere imamo, dostojno in snažno brali! Na trg se prinašajo osmukane črešnje, to je, brez pecljev, pomešane črne z rude-čimi in rumenimi v eni posodi. — Ker je toraj sedaj čas brati črešnje, svetujemo po-sesnikom, ki prodajajo svoje črešnje na trgu, da naj se ravnajo po sledečih pravilih: 1.

Črešnje beri s pecljem; zakaj osmukane (t. j. brez pecljev, repov) niso snažne in se studijo gospodi; takih črešenj ne moreš djati v žganje, ne v steklenico (kompot); take prej gnijejo in so prej tudi črvice. Ako jih bolj počasi nabereš, jih boš pa tem bolj lahko in drago prodal. 2. Črešnje beri zrele; zakaj črešnje se ne dajo mediti kakor hruške, so manj okusne in zdravju škodljive. V večjih mestih tržni komisar gnilo in nezrelo sadje na trgu vzame prodajavcem in v vodo po-meče. 3. Črešenj ne beri v dežju ali precej po dežju, ker take črešnje rade gnijejo, drevo veliko trpi in bolj lahko padeš z drevesa. Saj še ni minilo leto, da se ne bi slišalo o nesreči, da je kdo padel s črešnje in se ubil ali pa vsaj poškodoval. 4. Iz nabranih čre-šenj izberi gnijle, na pol dorasle, nezrele,

razpočene in najedene od ptičev ali drugih živalij. Take slabe črešnje so za žganje, ali za svinje. 5. Kadar staviš črešnje v posodo, deni črne v posebno posodo, rudeče in bele istotako; ali pa deni v eno stran košare črne, na drugo stran pa rudeče, ker imajo nekateri rajši črne, drugi zopet rudeče ali bele. — Ako se boš ravnal po teh pravilih, boš po-rabil seveda več časa, ali tudi tvoja mošnja se bo hitreje napolnila, ker boš je lahko po-vsem svetu pošiljal. Naj se toraj pokaže na-predek med Slovenci tudi v tej reči!

Listnica upravnitva. G. Tomaž, Patton. Ame-rika: Naročnina plačana do 1. julija 1902. Hvala za dar!

Loterijske številke

Trst 14. junija: 58, 62, 52, 69, 15.
Linc 14. junija: 71, 52, 22, 30, 40.

Društvena naznanila.

Dne 22. junija »Čitalnica v Selnici ob Dravi« priredi igro »Trpljenje sv. Boštjana«. Začetek ob 3. uri popoldne.
» » » Izlet iz Žalca na Mrzlico k Hausenbichlerjevi koči, povodom blagoslovljenja novega križa. Blagoslovljenje ob 10. uri dopoldne.
» » » »Bralno društvo pri Sv. Martinu na Paki« priredi veselico s petjem in igro »Kmet Herod«, na vrtu g. Pirtošeka v Rečici. Prva predstava ob 4. uri popoldne, druga ob 8. uri zvečer.
» » » »Kmetijsko društvo v Braslovčah« ima redni letni občni zbor ob pol 4. uri popoldne pri g. Prisanu.
Dne 29. junija »Bral. društva pri Sv. Juriju ob Taboru« veselica v društveni sobi: tambu-ranje, petje, govor, in igra »Jeza nad petelinom in kes«.

Naznanilo.

Glavni zastop banke „Slavije“ v Mariboru
se preseli s 1. julijem t. l.

s svojo pisarno v Meling, Gumboldt-gasse št. 10, kjer se sprejemajo vsa zavarovanja zoper ogenj (kakor zavarovanja hiš, premičnin, živine ter vseh zalog in poljskih pridelkov) kakor tudi zavarovanja za življenje.

285 3-2

Z velespoštovanjem

IVAN VERAS, glav. zastopnik.

Mlekarska zadruga

pri Sv. Bolfanku v Sloven. goricah pri Ptuj

ima vedno sveže

surovo maslo za čaj (Theebutter),

tako tudi veliko zalogo

— polmastnega sira. —

Sir stane v posameznih hlebih 90 vinarjev, 100 kilogramov 80 K od tukaj.

303 3-1

VODSTVO.

Priporoča se
velika zaloga
raznovrstnega vina;

staro in novo štajersko, vipavsko belo, istrsko, teran, tirolsko, izabela; tudi imam vino bolj ceno za kmete. Cene so od 15 do 30 kr. v Pliberku na kolodvor postavljeno. Priporočam se slav. občinstvu spoštovanjem

Ulrich Rožič,
vino-tržec in organist v Pliberku.

„Deset napevov“

k blagoslovu.

Šest za mešani in štirje za moški zbor.
Vglasbil Iv. Ocvirk, pevovodja.

Cena partituri s 4 glasovi 2 K, poština 10 v. Dobiva se pri skladataelju v Gornjemgradu. 302 2-1

Sprejme se

trgovski
pomočnik,

izurjen trgovine z mešanim blagom, isti mora biti dober manufakturist; plača po dogovoru. — Ponudbe naj se pošiljajo na Jak. Dereani ja v Zužemberku.

Vsaka beseda
stane 2 v.Najmanja
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnitvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Jabolčnice osem polovnjakov iz leta 1900 liter po 12 do 14 vin. in štiri polovnjake izabele iz leta 1901 po 24 vin. ima brez posode na prodaj Josip Karba, posestnik na Krapji, pošta in kolodvor Ljutomer. 269 4-2

Dva valčna stola in sicer jeden s 4 železnimi valemki za šrotanje in jeden s 4 porcelanastimi valemki, obadva stola sta še v rabi in dobro ohranjena in se radi stavbe večjih valčnih stolov po ceni prodasta. Več se izve pri ptujskem umetnem in valčnem mlinu v Ptuj. 282 2-1

Hiša s koncesijo za gostilno v bližini kolodvora se proda za 2200 gld. Ponudbe sprejema Ivana Krivec, Šterntal št. 68, pošta Ptuj. 290 2-1

Nova hiša z velikim vrtom v Mariboru, Grenzgasse 32 se po ceni proda. 292 2-1

Hiša s 3 sobami, kuhinjo, podstrešno sobo, studenec z dobro vodo, se proda. Ivan Štern, Poberš št. 96 pri Mariboru. 302 2-1

Mlin na tri pare kamnov in 3 stope, s trajno vodo, (vodna moč za 8 parov kamnov) blizu južne železnične postaje na Spodnjem Štajerskem, se proda pod ugodnimi pogoji za 4000 gld. Zemljišče obsega 24 oralov, gozd in gospodarsko poslopje; prostor je pripraven tudi za tovarno. Več se izve pri gosp. Jožetu Vrečko v Mrzlem polju, pošta Planina, Spod. Štajersko. 294 1-1

Posestvo z vinogradom v prelepem kraju na slovenskem Štajerskem. Obsega 2 in pol oralov povsem z ameriškanskim trto nasajene in ograjene vinske gorice, 7 oralov polja in travnikov, 300 sadnih dreves ter čedno hišo z gospodarskim poslopjem. Posestvo je od železniške postaje pol ure od trga četrt ure in 100

korakov od podružne cerkve oddaljeno; zato je tudi za upokojenega gosp. duhovnika jako pripravno. Cena nizka. — Več pove upravnitvo lista. 304 10-1

Malo posestvo, pol ure od Pliberka, ima za 12 bиров posevte, dva dela gozda v lepem rastu, poslopje v prav dobrem stanu, ena soba je zidana, druga lesena, se iz proste roke proda. Zdjaj se proda tudi z žitom na polju. Ignacij Cepuder, pošta Pliberk, Koroško. 300 4-1

Službo cerkovnika išče samski mož, štirideset let star, z dobrimi spričevali enakih služb, kj je že od mladih let v cerkveni službi. Želi na kako mestno dekanijo ali večjo faro, ker je zmožen vseh cerkvenih obredov ter slovenskega in nemškega jezika. Službe pričakuje do sedaj do meseca oktobra. — Naslov pri upravnitvu. 296 3-1

Štedilnik iz pleha s tremi celindri se proda za nizko ceno. Kje, pove upravnitvo. 295 2-1

V najem se išče.

Hiša, ako mogoče na takem kraju, kjer bi bilo za malo trgovino ali gostilno prikladno, se želi vzeti v najem. Ponudbe sprejema upravnitvo lista. 289 3-1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. 235

Službe išče slovensčine in nemščine v govoru in pisavi ter laščine v govoru večš mož. Naslov pri upravnitvu. 3-2

Služba organista in cerkovnika se odda s 1. julijem pri Mali Nedelji. — Cerkv. predstojništvo. 288 2-1

SLOVENC!

— darujte za —

„Dijaški dom“ v Celju!

K j e? se kupi najbolj po ceni in naj- **K j e?**
v trgovini mešanega blaga in deželnih pridelkov.
Antona Hermetter poprej Kržižek
v Mariboru Tegetthoffova cesta št. 9.

Iz moje velikanske zaloge priporočam cenjenemu p. n. občinstvu in sicer: **sladkor, kavo, riž, čaj, rum,** najboljše **olje** za jedila, ogrsko parno **moko**, moko za kruh, **koruzno moko, ajdovo moko,** potem **moko za krmo, pšenične in ajdove otrobe, modro galico, žveplo** ter **lub** od rafije za vezenje trt itd.

Cene: kava surova 1 kg po 1.—, 1'20, 1'40, 1'60, 1'80 in 2.— gld.; kava ožgana 1 kg po 1'40, 1'60, 1'80, 2.— gld. Riž 1 kg po 10, 12, 14, 16, 18, 20 kr. Ogrska parna moka št. 00 1 kg po 16 kr., št. 0 1 kg po 15 kr., št. 1 1 kg po 14 kr. Moka za kruh 1 kg po 8, 9, 10, 11, 12, 13 kr., moka za krmo 1 kg po 5, 6, 7 kr. Pšenične otrobe (drobnejše in debelejšje) 5 kr., ajdove otrobe 1 kg po 6 kr. Modra galica 1 kg po 30 kr.

Zagotavljajoč najboljšo in najcenejšo postrežbo, prosim cenj. p. n. občinstvo za obilen poset in beležim z velespoštovanjem

Anton Hermetter.

264 3-3

Trgovina z železnino
 5-5 v Radgoni.

Stefan Kaufman

priporoča slavnemu občinstvu najboljše ocelne **kose, srpe** in pristno štajersko železo.

Vse po najnižji ceni.

Solidna in točna postrežba!

KUVERTE
 s firmo priporoča
 tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Velika zaloga švicarskih ur
ANTON KIFFMANN,
 urar, Maribor, Gosposka ulica 5 (vis-à-vis Grubitsch)

280 3

Za vsako uro se jamči več let. Samo dobrodoče in preskušene ure se prodajajo.

Srebrna ura z dobrimi kolesci 6 gld. Z najfinije uredbo in posebno močnimi pokrovcu 7 gld. 50 kr.

Srebrna ura, z dvema pokrovcema in dobrimi kolesci velja 7 gld. 50 kr. Najfinija, močna trpežna ura 8 gl. 50.

Iste ure z bolj navadnim kolesovjem mnogo ceneje!

Razpošilja se po poštnem povzetju. — Neugajajoče ali slabo doče ure, ako se v 14 dneh povrnejo, se zamenjajo ali vrne denar

Prodaja posestev in mlin a.

Zavoljo bolezni in drugih okolščin prodam vsa moja posestva in sicer:

1. **Mlin in žago** na močni vodi, hišo z gospod. poslopjem, travnike, vrte, sadonosnike, gozd, v trgu Kozje;
2. **Jednonadstropno hišo** z gostilno (bila je že tudi 30 let trgovina) z gospodar. poslopjem, njivami, travniki, vrtovi, sadonosniki, gozdom, v trgu Podsreda;
3. **Vinograd** v občini Križe, 10 let stari ameriškanski nasadi, pridelava se okoli 200 veder, zidana hiša, klet, gozd in travniki.

Pojasnila daje posestnica **Marija Suppanz** ali njen soprog **Karol Suppanz v Kozjem.**

287 4-2

Vinogradniki!
 čuvajte
 vinsko trto!

208 14-8

je naslov za vinorejce zelo koristni knjižici (s podobami), ki se dobi pri nje izdajatelju g. Ant. Kosi-ju, učitelju in posestniku v Središču ter pri vseh večjih knjigotržcih na Slovenskem, **komad za 50 vin.**

Demetrij Glumac
 kotlar
 Maribor Kaserngasse št. 13. Maribor

283 13-2

se priporoča cenj. p. n. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor: **popravila pri parnih kotlih za parne stroje, za barvarije, usnjarije, pri parnih kotlih za beljenje platna, pri izdelovanju sveč in magarina, dalje za paro- in vodovode iz bakra ali železa.**

Različni kotli za perilnice in kotli za žganjarije so v zalogi.

Pocinjuje in popravlja točno in po ceni.

Dosluženi sekundarij graške deželne bolnišnice in bivši zdravnik v Šoštanju

dr. Janko Serneč

prevzel je mesto okrožnega zdravnika **v Velenju**

ter ordinira od sedaj naprej tukaj vsaki dan v Skubic-ovej hiši.

Velenje, 1. junija 1902.

Pri Kapeli

bo v nedeljo, 22. junija t. l. ^{305 1}
predstava s skioptikonom

Vincenc Čamernik

kamnoseški

Celje

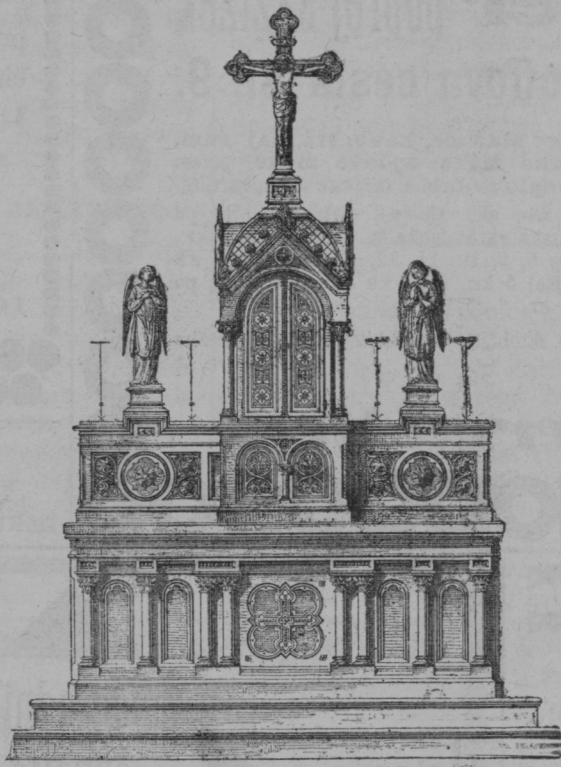
Nove ulice 11.

Usojam si prečastiti duhovščini ter slavnemu p. n. občinstvu udano naznanjati, da sem kupil 299 1

kamnoseški obrt

J. Weber-jevih dedičev v Celju in preselil tu sem i svojo veliko zalogo iz Ljubljane, kjer sem vodil isti obrt po očetovi smrti tekem osem let.

Posebno pozornost obrnil bodem cerkveno-umetnemu delu, katero sem izvrševal že dosedaj

m o j s t e r.

Celje

Nove ulice 11.

v popolno zadovoljnost častitih p. n. naročnikov. — Sklicujoč se na svoje vsestranske zmožnosti v vsaki smeri te stroke prosim prečastito duhovščino in slavno p. n. občinstvo, naj se blagovoli ozirati pri naročilih te vrste na mojo tukaj edino slovensko tvrdko, ter zagotavljam v vsakem oziru najboljšo in najsolidnejšo izvršitev mi blagonaklonjenih del od prostih do najfinejših po konkurenčnih cenah.

Bralna društva! Knjigoljubi!

Pozor!

Radi preselitve oddam po izvanredno nizkih cenah sledeče knjige: Jos. Jurčiča zbrani spisi, 11 v platno vezanih zvezkov. Ant. Hribar: Popevčice milemu narodu. Avstrijska zgodovina, Germanstvo in Slovanstvo, Dom in Svet letniki: 1895, 96, 97, 98, in več drugih knjig. Knjige se pošljejo po pošti franko. — Naslov:

F. Raf. Kraševc,
Dunaj (Wien) IV. Theresianumgasse 31, Parterre 7. 298 1—1

Trakove

iz gumija

za požlahtenje trt, rjave in črne ter najboljše kakovosti priporoča **M. Berdajs v Mariboru.**
291 3—1

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani naznanjam p. n. občinstvu in prečastiti duhovščini, da sem prevzel **v Radgoni, dolge ulice št. 47** nasproti prodajalnice železa brata Uray

trgovino s steklom in porcelanom

združeno s steklarsko obrtjo pod tvrdko

Avg. Jeloučana naslednik Ivan Kovačič.

Zaloga vseh v to stroko spadajočih potrebščin, kakor steklo, porcelan, svetilnice, ogledala, različne podobe in okvirje za podobe, šipe za okna, steklenice in posodo za gostilničarje ter posodo za domačo porabo itd. itd.

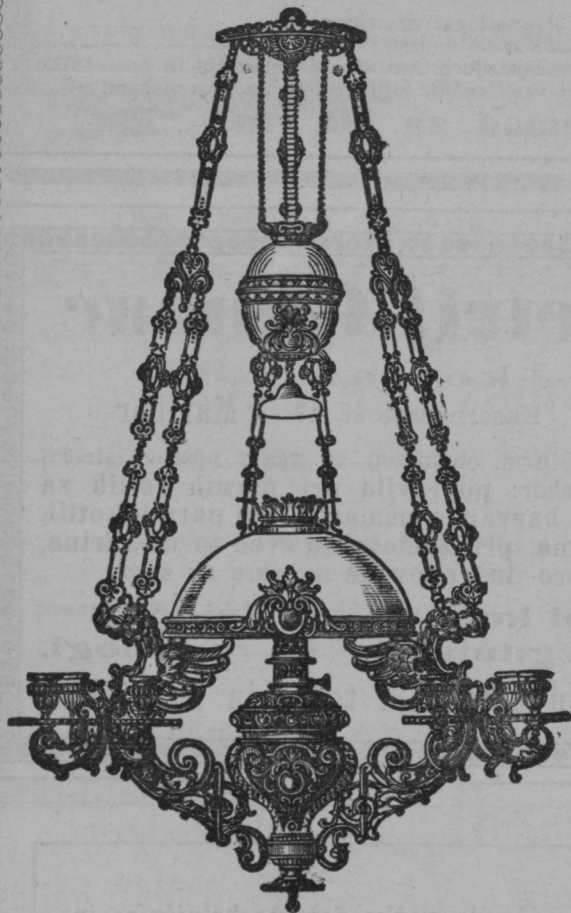
Prevzemam tudi vsa h steklarski obrti spadajoča dela pri cerkvah, novih hišah, kakor tudi vsa popravila, katera izvršim po **najnižjih cenah.**

Zagotavljajoč vedno točno in najboljšo postrežbo, se udano priporočam blagohotni naklonjenosti prečast. duhovščine in cenjenega p. n. občinstva.

Z velespoštovanjem

255 2—2

**Avg. Jeloučan-a naslednik
Ivan Kovačič.**

Razpis.

Podpisani zdravstveni distriktni odbor razpisuje službo

distriktnega zdravnika

v Gornjemgradu s skupnimi stalnimi letnimi dohodki 1270 ozioroma 1470 kron.

Prosilci za to službo pošljejo naj svoje prošnje podpisane odboru do 25. julija 1902 ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Zdravstveni distriktni odbor v Gornjemgradu,
dne 15. rožnika 1902.

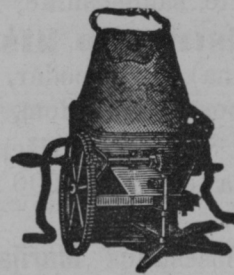
Ročna sejalnica

za sejanje deteljnega in travnega semena, rži, ovsa, ječmena, koruze itd.

Posebno se priporoča za gorate kraje. Zelo po ceni in trpežna.

Novo!

Ugodnosti: prihranjenije semena, enakomerno in hitro sejeje. Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Komad 50 K pol povzetja. Prospekti na zahtevanje. Glavna zaloga:

Echinger & Fernau

454 25—18

Dunaj XII, Neubaugürtel 7—9.